

Posudek oponenta diplomové práce

VYUŽITÍ ICT PRO POTŘEBY SYSTÉMU NÁHRADNÍ VÝCHOVY

Autor: Jakub Dvořák

Pan Jakub Dvořák má k etopedické problematice již po několik let velice blízko a dokladuje to i tématem své diplomové práce, kterým je využití informačních a komunikačních technologií v práci školských výchovných zařízení. Klade si tím, vedle poskytnutí uceleného obrazu systému náhradní výchovné péče v naší republice, ambice vytvořit funkční komunikační portál, jenž by mohl pomoci vyplnit dosavadní mezeru v rámci systému náhradní výchovné péče.

V první části, veskrze teoretické, přibližuje autor pojmy a termíny s nimiž se v práci s dětmi mimo vlastní rodinu pravidelně setkáváme. Jde o pasáž textu ukazující na míru schopností pracovat s odbornými podklady a se související literaturou. Poněkud nešťastným se mi při vymezení rozdílů mezi péčí a výchovou jeví akcentování pojetí Škoviery, které by se dalo velice lehce zpochybnit a je veskrze nepřesné. Zcela jistě by bylo vhodnějším uvedení minimálně dvou dalších pohledů na daný problém a stručné diskuse mezi názory. Na pojetí celé práce to ale naštěstí nemá vliv.

V textu by se daly vytknout některé další drobnosti, nicméně to je spíš věcí vedoucího práce, který by měl, dle mého názoru, studentovi pomoci i při tvorbě některých formulací: např.: prohlášení vlády Mirka Topolánka (domnívám se, že jde o Vládu ČR pod vedením Mirka Topolánka), střídavé užívání názvu pro jednu organizaci - Výbor pro dětská práva OSN a dále Výbor pro práva dítěte OSN, přičemž druhé je správně, spojení „zákon je v účinnosti“ se nepoužívá (lépe platnost zákona, nebo zákon je v platnosti ...), třetí odst. na str. 18 v kapitole 1.6 patří do úvodu, na str.: 20 v prvním odst. se hovoří o přechodné či trvalé duševní poruše (termín „přechodná duševní porucha“ se nepoužívá, výstižnější je hovořit o „tranzitorních stavech“), atd.

Druhá část, dle mne i dle autora stěžejní, představuje návrh informačního systému, přibližuje jeho jednotlivé komponenty a popisuje jejich možnosti, včetně připravenosti k plošnému nasazení tohoto systému do všech školských zařízení pro výkon ústavní, nebo ochranné výchovy. Domnívám se, že o perspektivě výsledku autorova snažení může hovořit i fakt, že by se po určitých dílčích aktualizacích mohl jím navržený portál uplatnit i v síti středisek výchovné péče, případně dalších dětmi se zabývajících zařízeních.

Závěr:

Úvodní část má některá diskutabilní místa, ale obecně ji lze jako celek akceptovat.

Ve druhé části navržený portál odpovídá potřebám využití, které si autor v úvodu práce předsevzal a skutečně by mohl dobře pomoci při řešení přenosu informací mezi jednotlivými školskými zařízeními pro výkon ústavní nebo ochranné výchovy a být perspektivní i dále.

Na základě výše uvedeného doporučuji práci k obhájení a navrhuji klasifikovat výborně.

V Praze dne 12. ledna 2008